

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „ФІМ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 293, статті 294 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
1 квітня 2019 року
№ 87-3(II)/2019

Справа № 3-65/2019(1361/19)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „ФІМ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 293, статті 294 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „ФІМ“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на

відповідність положенням частини другої статті 24, частин першої, другої статті 55, пунктів 1, 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) положення частини другої статті 293, статті 294 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс) щодо оскарження в апеляційному порядку окремо від рішення суду ухвал суду першої інстанції.

Автор клопотання стверджує, що положення частини другої статті 293, статті 294 Кодексу порушують конституційне право кожного на судовий захист, оскільки не передбачають можливості оскарження в апеляційному порядку окремо від рішення суду „судового рішення“ щодо залишення без задоволення заяви про визнання протиправними рішень, дій чи бездіяльності, вчинених суб'єктом владних повноважень – відповідачем на виконання такого рішення суду, або порушення прав позивача, підтверджених таким рішенням суду, поданої на підставі статті 383 Кодексу. Товариство вважає, що внаслідок застосування судами апеляційної та касаційної інстанцій оспорюваних положень Кодексу йому „було відмовлено у апеляційному перегляді судової справи за Заявою на підставі статті 383 Кодексу (в реалізації права, гарантованого положеннями пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України)“, чим обмежено його конституційне право на судовий захист, передбачене частинами першою, другою статті 55 Конституції України.

Суб'єкт права на конституційну скаргу наголошує, що натомість у пункті 23 статті 294 Кодексу передбачене право на оскарження в апеляційному порядку окремо від рішення суду окремої ухвали, у тому числі тієї, яку суд постановляє за наявності підстав для задоволення заяви, поданої відповідно до статті 383 Кодексу. На думку Товариства, внаслідок цього „об'єктивно виникає ситуація – різного обсягу процесуальних прав та обов'язків учасників розгляду судової справи на підставі ст. 383 Кодексу“, а суб'єктам владних повноважень надається „привілейований режим реалізації ними права на самозахист, визначеного положеннями частини п'ятої статті 55 Конституції України“, що порушує вимоги частини другої статті 24, пункту 1 частини другої статті 129 Основного Закону України.

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання цитує норми Конституції України, Кодексу, посилається на Рішення Конституційного Суду України від 30 січня 2003 року № 3-рп/2003, а також наводить судові рішення у своїй справі, а саме: ухвалу Третього апеляційного адміністративного суду від 29 жовтня 2018 року, ухвалу Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 19 грудня 2018 року, копії яких долучені до конституційної скарги.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умови її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, зокрема, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Товариство, стверджуючи про невідповідність Конституції України положень частини другої статті 293, статті 294 Кодексу, цитує норми Основного Закону України, Кодексу, посилається на Рішення Конституційного Суду України від 30 січня 2003 року № 3-рп/2003, проте не наводить належних аргументів щодо того, яким чином ці положення призвели до порушення його конституційного права на судовий захист. Автор клопотання фактично висловлює незгоду із судовими рішеннями у своїй справі, що не є

обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „ФІМ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 293, статті 294 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**